

Oyenbøll: Jeg havde ikke troet at komme til at tage Ordet igjen i denne Sag, fordi den forekommer mig baade i Fjor og i Aar at være tilstrækkelig uddebatteret. Men jeg ser, at jeg har taget grundig feil i denne Henseende, i alt Fald for nogle ærede Medlemmers Bedkommende. Den sidste ærede Taler har jo udbredt sig vidtløftig over en hel Mængde forskjellige Forhold, og han sluttede sit Fordrag før med den Bemærkning at han vilde ønske Nogen kunde overbevise ham om Urigtigheden af de mange Betæneligheder, han nærede. Ja det har naturligvis sine store Vanskeligheder; thi disse mange Betæneligheder vare saa løse og saa vidtbevægende, forekommer det mig, d. v. s. i Forhold til det Lovforslag, vi her have til Behandling, at man vanskelig kan komme ind paa de Betragtninger, det ærede Medlem gjorde. Det ærede Medlem ser ikke paa Lovforslaget og dets Titel, han ser paa hele det store Spørgsmaal om usædelige Mænd og usædelige Kvinder og uøgte Børn o. s. v.; men det er jo slet ikke det, der særlig ligger for her. Det ærede Medlem mener, at de usædelige Mænd skulle straffes. Det staar der ganske vist ikke Noget om i Lovforslaget; vi maa huske paa, at Lovforslaget indskrænker sig til den Ting, at tilvejebringe større Sikkerhed for det Bidrag, som af Øvrigheden paalægges en Mandsperson at udrede til det Barn, til hvilket han er udlagt som Barnefader. Det er hele Lovforslaget. Naar man saa vil svæve ud derfra til alle mulige andre Ting, — det gjorde vi i Fjor, og det have de gjort nede i Folkethinget — saa maa jeg sige, at jeg havde troet, vi nu skulde have sluppet derfor; men det gjør vi ikke. En af det ærede Medlems Indvendinger er den, der synes meget smukt, at de usædelige Kvinder, som faae uøgte Børn, blive bedre stillede end de fattige gifte Kvinder. Dersom det er rigtigt, saa have de jo altid været det; thi vi maa jo huske paa, at Lovforslaget aldeles ikke gaar ud paa, at forhøje Underholdsbidraget. Det gaar jo slet ikke ud paa andet end at sætte en Klemme paa Mændene for et faae dem til at erlægge deres Underholdsbidrag, og denne Klemme faar man navnlig derved, at Kommunkasserne gjøres ansvarlige for Bidragets Erlæggelse. Det vil vise sig i Praxis paa den Maade, at de passe paa de Paagjældende, og kan der paa nogen Maade staffles Pengene ud af dem gennem deres Vøn og paa anden Maade, ere de kommunale Bestyrrelser ganske anderledes skikede til at bringe Pengene frem fra de Paagjældende, fordi de vide, at Kommunkasserne ellers skulle betale. Det er egentlig det hele, Lovforslaget gaar ud paa.

Det forekommer mig, at alle disse andre i og for sig humane og smukke Betragtninger skulle vi lade ligge til en anden Gang. Jeg vil foreslaa de ærede Herrer, som have Ønsker i den Retning at komme med et Lovforslag, som f. Ex. hedder Forslag til Lov om de udenfor Ægtefæbet fødte Børns retlige Stilling og saa putte alle deres Ønsker ind deri, men lade dem blive udenfor dette bestedne lille Lovforslag, ved hvilket jeg tror, man gjør noget Godt, idet man igjennem Sikringen for Vidragenes Erhvervelse staffer Børnene en bedre Stilling. Saa snart man vil gaa uden om det og putte andre Ting ind i Lovforslaget, eller naar vi slot, som det blev antydet af det ærede 6te Medlem for 1ste Kredts (Bloug) for at overvælte Lovforslaget nærmere vil lade det gaa i Udvalg — det er der jo forøvrigt ikke Tale om i dette Dieblit — da er det det Samme som at udsætte Sagen for meget stor Fare. Det lyder jo, som jeg før sagde, meget sørgeligt paa en Maade, naar det ærede Medlem sagde, at den gifte fattige Kvinde med sine Børn ofte er uheldigere stillet end den ugifte. Ja, der er jo saa mange Uligheder her i Livet; Dyden og Lasten ere aldrig stillede paa den Fod, at Dyden har flere Penge end Lasten, det er snarere omvendt. Det forekommer mig saaledes, at det ikke er et Argument, der bør komme frem her. Naar det ærede Medlem sagde, at der var et positivt Punkt, som han mente burde sættes ind i Lovforslaget, nemlig en Bestemmelse, som skulde forhindre, at en Kvinde, der havde født et uøgte Barn, aflagde falsk Ed eller fik et Ladegaardslem eller Jattiglem til at paatage sig Faderglæderne, eller hvad det skal kaldes, da tror jeg, at dette Argument var meget uheldigt; thi det ærede Medlem maa jo erindre, at det er Øvrigheden, der fastsætter Bidraget, og naar et Ladegaardslem eller Jattiglem bliver udlagt som Barnefader, bliver der sagt: han eier Intet og kan Intet betale, og altsaa resolverer Øvrigheden ikke noget Bidrag til dette Barn. Jeg tror altsaa ikke, at der kan være nogen Frygt for, at der igjennem en saadan Udvei skulde ske Noget til Skade for Kommunerne. — Jeg glædede mig over den ærede 4de Landsthingsmand for 8de Kredts (Ovesen). Det ærede Medlem var en af dem, som i Fjor havde videregaaende Ønsker, og jeg kan derfor saa meget mere paastjønne hans Udtalelser i Dag, idet han har faaet det samme Syn som jeg paa Lovforslaget, at det er et godt lille Lovforslag, der vil gjøre sin Nytte, og at det derfor vil være meget ønskeligt, om vi uden videre Vanskeligheder kunne føre det igjennem. — Det ærede